

(c) OMC Co.

(c) JP/amanaimages

موتسوچی

(c) OMC Co.

[深い友情]

[نیپونیکا، شماره ۲۶-۲ / ۲۰۱۹]

از باغ ژاپنی در داخل خانه هم لذت ببریم

تغییر در سبک باغ‌های ژاپنی

باغ ژاپنی به دلیل تقلیدی که از مناظر طبیعی می‌نماید مشخص می‌شود. چگونه سبک باغ‌های ژاپنی ایجاد و دچار تغییر شد؟ بگذارید نگاهی داشته باشیم به تاریخ باغ‌های ژاپنی و تأثیری که از هر دوره‌ی تاریخی پذیرفته و به شیوه‌ی منحصربه‌فردی گسترش یافته است.

خصوصیات باغ ژاپنی

باغ ژاپنی با استفاده هنری از درخت‌ها، صخره‌ها، ماسه، آب و غیره، تپه‌ها، حوضچه‌ها و جویبارهای مصنوعی را به نمایش می‌گذارد. در باغ ژاپنی بر خلاف سبک غربی که در آن درختان و سنگ‌ها به صورت هندسی کنار هم قرار می‌گیرند، طراحی باغ ژاپنی به طور سنتی دخالت انسان را تا جایی که ممکن است به حداقل می‌رساند تا ترکیبی زیبا که طبیعت را تقلید می‌کند، ایجاد نماید.

از قرن هفتم تا هشتم

باغ‌ها در دوران باستان

اولین باغ‌های شناخته‌شده در ژاپن مربوط

به دوره‌ی "آسوکا" (۷۱۰-۵۹۳) و دوره‌ی "نارا" (۷۹۴-۷۱۰) می‌باشد. در منطقه‌ی "یاماتو" (استان "نارای" کنونی)، خانواده‌های سلطنتی و طوایف قدرتمند مناظری از اقیانوس را ایجاد کردند که از حوض‌های بزرگی که توسط جزایری منقطع و با "سوهاما" (سواحل شنی) احاطه شده بود تشکیل می‌شد.

قرن نهم

باغ‌هایی به سبک "شیندن-زوکوری"

پایتخت ژاپن در سال ۷۹۴ از "نارا" به "کیوتو" منتقل شد و دوره‌ی "هی آن" (۱۱۸۵-۷۹۴) آغاز شد. بعد از این که خانواده‌ی اشرافی "فوجیورا" قدرت را به دست گرفت، فرهنگ و هنر بر اساس ایده‌های منحصربه‌فرد ژاپنی توسعه یافت. این اشراف در عمارت‌های مجللی که به سبکی به نام "شیندن-زوکوری" ساخته شده بودند زندگی می‌کردند. باغ‌های آن دوره نیز باشکوه بودند. در کیوتو چندین رودخانه با هم ادغام می‌شدند، جایی که از حیث داشتن آب چشمه نیز غنی بود. از آن‌جا که شرایط تابستان در کیوتو گرم و مرطوب است، ساکنان محلی برای

ایجاد حس خنکی حوضچه‌ها و آبشارهایی ایجاد کردند. نهرهایی به نام "یاری میزو" برای ایجاد ارتباط بین ساختمان‌ها و باغ‌های عمارت ساخته شدند.

آنها در محوطه‌ی عمارت، حوضچه‌های بزرگی ساختند که بتوان در آن قایقرانی نمود و همچنین در حوضچه‌ها غرفه‌های ماهیگیری ایجاد کردند که از طریق راهروهای سرپوشیده به سایر سازه‌های عمارت متصل می‌شدند. این غرفه‌ها برای لذت بردن از خنکای عصر، تماشای ماه یا برف ایدئال بودند. بین ساختمان‌های اصلی و حوضچه، محوطه‌ای پوشیده از ماسه‌ی سفید وجود داشت که آن را تبدیل به مکانی زیبا برای برگزاری مراسم رسمی می‌نمود.

از قرن دهم تا یازدهم

باغ "جودو"

از قرن دهم تا یازدهم، اشراف ژاپنی به طور فزاینده‌ای متعهد به انجام اصول آیین بودا شدند. با گسترش باورهای مینی بر این که تعالیم واقعی بودیسم ممکن است به‌مرور از بین بروند، باغ‌های ژاپنی از تصاویر جودو (سرزمین خالص) که در کتاب مقدس مذهبی شرح داده شده بود، الگو گرفتند. در این نوع باغ‌ها، نقطه‌ی کانونی حوضی است که در آن یک پل قوسی به یک جزیره‌ی مرکزی ختم می‌شود. باغ معبد "موتسوچی" در استان "ایواته" و "شیرامیزو آمیدادو" در استان "فوکوشیما" هنوز هم فضای باغ‌های جودو را به نمایش درمی‌آورد.

ریوان جی

(c) GYRO PHOTOGRAPHY /amanaimages

(c) OMC Co.

از قرن دوازدهم تا شانزدهم

باغ‌های فرقه ذن

دوره‌ی "کاماکورا" (۱۳۳۳- ۱۱۸۵) که به دنبال دوره‌ی "هی آن" به وجود آمد شاهد ظهور سامورایی‌ها و نفوذ یک فرقه‌ی بودایی به نام ذن بود که سبب ایجاد تغییراتی در سبک ساختمان‌های مسکونی و ساخت باغ‌ها گردید. سامورایی‌ها و حتی مقامات عالی‌رتبه‌ی نظامی چنین رسمی نداشتند که مراسمات باشکوهی را در باغ‌هایشان برگزار نمایند. باغ‌های ژاپن در دوره‌ی بعدی یعنی "موروماچی" (۱۵۶۸ - ۱۳۳۳) به یکی از دوران‌های طلایی خود رسید. گروهی از صنعتگران ماهر به نام "سنزویی کاوارامونو"ها (افرادی که در اطراف کوه‌ها، جویبارها و بستر رودخانه‌ها زندگی می‌کنند - به ویژه باغبان‌ها) مسئول ایجاد سبک جدیدی از باغبانی با نام "کاره سانسویی" (مناظر خشک ژاپنی) بودند. مشخصه‌ی این باغ‌ها که عمیقاً تحت تأثیر ذن بودیسم قرار دارند، انتزاع شدید آن‌ها است. چیدمان سنگ‌ها، نشانگر کوه‌ها یا آبشارها است و از ماسه‌ی سفید به عنوان جایگزینی برای آب روان استفاده می‌شود. این شکل از باغ را در هیچ‌جای دنیا نمی‌توان مشاهده کرد. علاوه بر این، باغ‌های آن دوره شدیداً تحت تأثیر سبک معماری معروف به "شواین-زوکوری" قرار داشت که هنوز هم به عنوان نمونه‌ی اولیه‌ی خانه‌های سبک سنتی ژاپنی استفاده می‌شود.

باغی که از داخل ساختمان دیده می‌شود به گونه ای طراحی شده است که در بیننده‌ای که در "شواین" (اتاقی در ساختمان شواین زوکوری) حضور دارد این احساس را که در حال تماشا کردن یک شاهکار نقاشی است ایجاد نموده و او را به نگاهی دقیق‌تر و طولانی‌تر تشویق کند.

قرن شانزدهم

باغ‌های چای

باغ چای، که با آرامش معنوی در آمیخته است، در ارتباط با فرهنگ چای که توسط "سن نو ریکیو" (۱۵۹۱-۱۵۲۲)، استاد بزرگ مراسم چای تکمیل شد، توسعه یافت. یک شخص می‌توانست فقط از طریق باغ چای که از تصنعی بودن اجتناب و تا حد ممکن سعی در حفظ ظاهر طبیعی داشت به اتاق مراسم چای برود. باغ‌های امروزی ژاپن تعدادی از عناصر مانند سنگ پله‌ها، فانوس‌های سنگی، دسته‌های درختان، روشویی‌ها و غیره را از باغ چای به ارث برده‌اند. غرفه‌های چایی که به صورت ساده طراحی شده‌اند تا مهمانان در آن پذیرایی شوند نیز ریشه در باغ چای دارد.

از قرن هفدهم تا نوزدهم

باغ‌های سبک کاییو

اشکال مختلف باغ که طی قرن‌ها مورد استفاده قرار گرفته بودند در دوره‌ی "ادو" (۱۸۶۸-۱۶۰۰) در باغ‌های سبک "کاییو" به اوج خود رسیدند. برای کوچک‌سازی و بازنمایی یک منظره‌ی معروف، از سنگ‌های قدیمی و درختان ذوق‌انگیز استفاده می‌شد. مردم در حالی که مشغول گشت‌وگذار به دور برکه‌های بزرگ بودند از تغییرات فصلی مناظر اطراف لذت می‌بردند. باغ ویلای امپراطوری "کاتسورا" در کیوتو، که در اوایل دوره‌ی "ادو" ایجاد شده است، یک باغ معمول به سبک "کاییو" است که برکه‌ای در مرکز آن قرار دارد و توسط چندین غرفه چای احاطه شده است. باغ‌هایی چون اصطلاحاً "سه باغ بزرگ" (شامل باغ "کایراکوان" در شهر "میتو" از استان "ایباراکی"، باغ "کنروکو‌ان" در شهر "کانازاوا" از استان "ایشیکاوا" و باغ "کوراکوان" در شهر "اوکایاما" از استان "اوکایاما" و باغ "سوی زنجی جوچو‌ان" در استان "کوماموتو" نمونه‌های از این سبک از باغ‌ها هستند که توسط رهبران فتودال ایجاد شده‌اند.

از قرن نوزدهم تا بیستم

در آغاز دوره‌ی "میجی" (۱۹۱۲-۱۸۶۸)، تأثیرات سبک غربی حتی در طراحی باغ‌های سنتی ژاپن شروع شد، مانند ترکیب فضاها با چمن‌های گسترده. باغ ملی "شینجیکو گیو‌ان" در توکیو یکی از این موارد است.

(c) OMC Co.

نیواشوفو-گن/توکیو – کانایی کن

(c) OMC Co.

نمونه‌ی کوچک این باغ می‌تواند آهنگ ویژه‌ای به اتاق پذیرایی شما بدهد

هستند. شما می‌توانید با اسپری کردن مقداری آب روی خزه‌ها باغ خود را شاداب نگه دارید. همه شرایط نگهداری ساده را دوست دارند. می‌شود آن را هر جایی مثل اتاق پذیرایی، اتاق خواب و یا در ورودی قرار داد. به خاطر قابل حمل بودن، شما می‌توانید از آن در جاهای مختلف و شیوه‌های مختلف استفاده نمایید. شما خواهید توانست با تجربه‌ی آزادانه‌ی باغ کوچک خود به درک و تحسین از هنر مناظر باغ ژاپن دست یابید.

نیواشو فو-گن توکیو

"فوکاتسو شینتارو" و "هوری اوچی چیه" زوجی هستند که "نیواشو فو-گن توکیو" را می‌چرخانند. آن‌ها برای خانه‌ها، رستوران‌های سنتی ژاپنی، اماکن مقدس و معابد باغ‌هایی ایجاد و مدیریت می‌کنند

لطفاً از طریق این «کیو آر کد» به سوالات سفارت ژاپن برای نظرسنجی این مقاله پاسخ دهید.